

דברי מישיח היתשמייט

התועדות ש"פ תולדות, ג' כסלו

מכבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א

שנייאורסאהן
מליבאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורה של מישיח“

ברוקלין, נ.י.

577 איסטערן פֿאַרכוֹוי

שנת חמישת אלפים שבע מאות שבועים ותשע לבריה
הי' תהא שנת עצמות טוביה
קט"ז שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

יחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מהרה גלה אכיה"

יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,
חסידיו ושלוחיו ומכל ישראל
ותיכף ומײ"ד ממ"ש נראה בעיניبشر
בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה –
„לאלטר לגאולה“ ו„הנה זה מישיח בא“
ובעגלא דיזון يتגללה לעין כל
ויליכנו קוממיות לארצנו הק'
ויבנה ביהם"ק במקומו ויקבץ נדי ישראל
בגאולה האמיתית והשלימה
נאו מי"ד ממ"ש ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ב"ה.

פתח דבר

לקראת ש"פ תולדות – הננו מוצאים לאור "הנחתה" ויומן מהתוועדות ש"פ תולדות, ג' כסלו תשמ"ט (לפני שלושים שנה) – תדף מיווד מתוך "דברי משיח – ה/תשמ"ט".
בתוך הוספה, באו בסוף הקונטרס "פנינים" נבחרים מחלוקת הדולרים לצדקה ביום ראשון, ד' כסלו ה/תשמ"ט (הריד המלא יתפרנס א"ה בכרך השישי לתקופה זו).

*
אודות המעלות שבסדרה זו, ואופן ערכית השיחות – ראה בארכוה ב"פתח דבר"
ל"דברי משיח" ה/תשנ"ב חלק ראשון.

*
מבנה של השיחות שנאמרו ע"י כ"ק אדמור" מלך המשיח שליט"א במשך השנים תש"י-תשנ"ב (ולפני כן), ת"ל וכינו שורבן בכוכן נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדין ישנן ריבוי שיחות שטרם ראו אור מעולם, ובזה בקשנתנו שטוחה כלפי ציבור אנ"ש והחמיים: אנה, מי שבידיו הנחות ורשימות משהות כ"ק אדמור" מלך המשיח שליט"א, וכן ר"ד בעת חוליקת השטרות לצדקה או "יחידות" וכיוב, וויננים מ"בית חיינו" (ובמיוחד מהשנים תשמ"ח-תש"ג), שיואיל לשלחן למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהן את הרבים.

ויהי רצון שע"י הדרפס וולימוד "דברי משיח", נזכה תיכףomid משגאות האמיתית והשלימה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמור" מלך המשיח שליט"א. ויהזק השיחות בריאותו ויתנו לו אויריות ימים ושנים טובות ונעימות וחימצחים, ויראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו, ומכל ישראל, וניהיג את כלנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש ייליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורה של משיח מפיו של משיח צדקה, שילמוד תורה את כל העולם כולם, וממלך כבודנו מתוך בריאות עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומ"יד ממש, והיתה לה' המלה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד !

"המכון להפצת תורה של משיח"

ימות המשיח,
אורח"ח כסלו, ה/תשנ"ט (ה') מה א שנות עצמות טובה,
קטייז שנא לכ"ק אדמור מלך המשיח שליט"א,
ברוקלין, נ.י.

(1) השיחה הנוכחית נערכה ע"י שילוב ב' הנחות (ה"וחון קצ"ר" ש"יל ע"י יעד הנחות התמימים," וה"ר"ד" ש"ל ע"י יעד המוגנת ש"ל ע"י יעד הנחות התמימים" ו"יעד הנחות בללה"ק). לשילוט העניים המבוירים בשיחה, יש לעיין בשיחה המוגנת (סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 78 ואילך).

לזכות

חיילי בית דוד

תלמידי התמימים השווים

ב-770 – בית חיינו – בית משיח

להצלחה רבה ומופלגה בכל ענייניהם

מתוך הרחבת ומנוחת הנפש

לנח"ר כ"ק אדמור' מלך המשיח שליט"א

ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא

בקבלת פנוי משיח צדקו –

כ"ק אדמור' שליט"א

יחד עם כל בני ישראל שליט"א בכל מושבותיהם

תיכף ומ"יד ממש, נאוי !

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ב"ד. התועדות ש"פ תולדות, ג' כסלו ה'תשמ"ט

הנחה בלתי מוגה

— שיחת א' —

א. דובר בימים הקודמים¹ שעומדים בעת בתחילת חודש כסלו, עם כל הענינים הקשורים לויה, ומה שיש למדוד מזה במעשה בפועל – מדובר כבר לעיל, ובשנה שבעה² ובשנים הקודמות, וכךertia בספרים.

ולכן, אין צורך לחזור עכשו על אריכות הדברים, אלא רק להזכיר בקיצור כדי לעורר אודות העיר – שהמעשה הוא העיקרי³, ולא רק לדבר על המעשה או לקבל החלטות על המעשה, אלא העיר – להתנהג ולעשות כך במעשה בפועל כפשווט ממש. ו"מקחין על צרכי ציבור בשבת"⁴, הינו, שמוטר ביום השבת, ומכוון שמוות, צרכיהם לפיקח כו'.

ובענינו – הענינים במעשה בפועל הקשורים עם חודש כסלו בכלל, ובפרט ב"שנה תמייה"⁵, הבאה בהמשך לשנת "הקהל" וسنة "תשמה ותשמה", והקשורים גם עם הפרשה – פרשת תולדות, וכדלקמן.

ב. כרגע, נדבר תחיליה על עניין הדורש ביאור בפרש"י בתחילת הפרשה.

בוגע בפרש"י בריש פרשנותו – ישנה "קלאץ' קשייא":

על "זאהה תולדות יצחק"⁶ מפרש רשי"י יעקב ועשו האמורם בפרשא". וצריך להבין: מדוע משנה רשי"י מהסדר "האמור בפרשא", שבה כתוב תחיליה עשו ואח"כ יעקב, בהתאם לסדר לידתם, ומפרטם בסדר הפוך "יעקב ועשוי"? לכארה הי' אפשר לתרץ ע"פ דבריו רשי"י ל�מן⁷ ("מדרש אגדה הדורשו לפי פשוטו"), שייעקב "נוצר .. ראשונה", עם כל הארכיות שבספרש"י שם – אבל זהו קושיא עם תירוץ (וגם אם הוא תירוץ "לפי פשוטו", הרי עדיף שמכתבתילה לא יהיה" מקום לשאלה), והשאלה היא – מדוע ציריך רשי"י להיכנס לכל העניין, ולא כתוב בפשטו"עuso ויעקב האמורם בפרשא"? ובפרט שרש"י מדיק "האמורם בפרשא", לא בפרש"י אלא בפרשא", ובפרשא הרוי הסדר הוא תחיליה עשו ואח"כ יעקב⁸!?

⁵ בהר כה, ל. ערךין לא, א (במשנה). רמב"ם הל' שmittah ווביל פ"ב ה"ה.

(1) שיחות: או לר' ר' כסלו; מזראי ר' כסלו.

(2) שיחת ר' ר' כסלו תשמ"ח (התועדות ח"א ע'

(6) ריש פרשנותו (תולדות כה, יט).

(7) שם, כו.

(8) וואה סוד"ש התשמ"ט ח"א ע' 80 הערא .26.

"עת לבנות"...

א) נרשומים

בוחרים בא' משלושת המסלולים:

(1) תרומה מראשה: תרומים \$1,900 (או 6,800 ש"ח) בתשלום אחד מראש [באה"ק]: bit.ly/timetobuild1 bit.ly/livnot1

(2) הוראת קבוע לשנתיים: תרומים פעם בחודש \$83 (או 300 ש"ח), לפחות 24 חודשים (סה"כ 1992 דולר, או 7200 ש"ח) [באה"ק]: bit.ly/livnot24 bit.ly/timetobuild24

(3) הוראת קבוע לחמש שנים: תרומים פעם בחודש \$35 (או 125 ש"ח) לפחות 60 חודשים (סה"כ 2100 דולר, או 7560 ש"ח) [באה"ק]: bit.ly/livnot60 bit.ly/timetobuild60

תאריך אחרון להצטרפות: יומן שישי, ו' טבת ה'תשע"ט

ב) מקדישים

בעה ההרשמה, מספקים שם עבור הקדשה, לזכות או לעילוי נשמת (לדוגמה: "לזכות ר' פלוני בן פלונית ש' אלמוני (ומשפחתו)", או "לע"ג ר' פלוני ב"ר פלוני אלמוני ע"ה"). הקדשה מיוחדת עם כל השמות שיסופקו ע"י התורמים תופיע בסיום כל כרך וכרך מהסדרה!

המשתתף במסלול הראשון יוכל לספק גם נוסח ע"מ להדפס על עמוד שלם בא' הכרכים, והמשתתף במסלול השני יוכל להגיש גם נוסח ע"מ להדפס על חזית עמוד בא' הכרכים. הקדשות אלו יופיעו לפי סדר הנרשומים, בחלוקת שווה לאורך הסדרה.

ג) ו... בונים!

יחד נגיע ל-1,000 משתתפים, וע"ז נבנה ונבנਸ את "המכון להפצת תורה של משיח", על מנת שיוכל להמשיך בהפצת תורה של משיח בקנה מידה הרחבה יותר! כל א' מהנרשומים מקבל 160 כרכים בסדרת "דברי משיח", מתש"י עד תשמ"ט.

[כאשר נכח לשמעו תורה חדשה מכ"ק אדמור מלך המשיח שליט"א, וויפיעו אליו הכרכים משיחות שנה זו (תשע"ט) ואילך, לא יוכלו ספרים אלו במאצער הנוכחות. כמו כן לא נכללים 13 הכרכים של השנים תש"נ-תשנ"ב, אותם יש לנוקות בנצח].

את הספרים ניתן לקבל ברגע הופעתם באה"ק אצל הנציגים בקהילות ובישיבות חב"ד, ובארה"ב ברגע הגעתם (לערך חדש אחרי הופעתם באה"ק) בבית משיח 770 או בתוספת תשלום – גם מחוץ לקרואון הייטס).

פיין, אפשר דאס אריינשטיולן אין די קאנסטעטווציע...¹⁵.

הנ"ל: אבל על השאלה השני הוא התלבט קצת, הו לא אמר בדיק אם עדיף שיישארו או יעזבו.

כ"ק אדרמור ר' שליט"א: "נו, מאונגייט פארליינגען אלע זאכן מיט אין מאל... זאל זיין צומ צויעיטן מאל"¹⁶.

הנ"ל: אבל הוא אמר שאפשר לשלווח לשם מצות וספרים.

כ"ק אדרמור ר' שליט"א: "אבעו דער עיקר איז מ'דארכן דאס דערנאך פאנאנדערטיעילן. דאס איז די שועעריקיט, אז מ'זאל דאס דערנאך פאנאנדערטיעילן, ס'זאל ניט בליבן ליגן אין של. ס'שוין געווען עטליכען מאל איז זיי האבן באקומוון, און מאשור געווען, און געלביבן ליגן אין של... במילא בא א געלעגנהייט איז א גוטע זאך איזאלאט עם אנטקילינגן, אונזאגן איז ער האט בעכטן גערעדט פאר אלעלעמן, אבער זיכער פארשטייט מען דאך איז די כוונה איז מ'זאל דאס דערנאך פאנאנדערטיעילן, במילא פאלאצט איר דאך – אויך עם ליגט זיך די אחריות! זאל זיין בשורות טובות".¹⁷

כ"ק אדרמור שליט"א: "וועלכע קאָרליבאָך?¹⁸".

הנ"ל: אליהו קראליבאָך.

כ"ק אדרמור שליט"א: "אליהו קראליבאָך. נו, גוט". ברכה והצלחה.¹⁹

הנ"ל בקש ברכה לאחינו, וכ"ק אדרמור ר' שליט"א נתן לו دولار נוספת באומרו: "דאס וועט זיין פאר איער ברודער. זאל זיין בשורות טובות, הצלחה רבבה".²⁰

אח"כ ניגש שובי ר' יוסף ואוזנור סייפר לכ"ק אדרמור ר' שליט"א שאתמול נפגש עם המשלחת מروسיה ושר הדות.

כ"ק אדרמור ר' שליט"א: "עד איז שויי דארטן? עד איז דא?"²¹.

הנ"ל אמר שהתקאים כאַבעטַנְטַן, וששאל אותו שתי שאלות: א) האם לדעתו אדים יכול לשמר תומ"ץ ויחד עם זה להיות אזרח רוסי טוב; ב) אם יהודי רוצה לשמר תומ"ץ, האם מעדים פיש שיעזוב או שיישאר ברוסיה, ועל השאלת הראשונה השיב שלא רק היהודים אלא אפיקו גוים (להבדיל) שומרו דת הם איזרחים יותר טובים.

כ"ק אדרמור ר' שליט"א: "איזו האט ער געזאגט? בפנִי כל עם ועדה?!"²².

הנ"ל: כן.

כ"ק אדרמור ר' שליט"א: "אייז דאס

(10) = "אייזה קראליבאָך?".

(11) = טוב.

(12) = "שזה היי בשביל אחד. שיינו בשו"ט, הצלחה רבבה".

(13) = "הוא כבר שם? הוא כאן?".

(14) = "כך הוא אמר? בפנִי כל עם ועדה!?".

ג. אח"כ ממשיך רשיי בפירשו [ולהעיר בדרך אגב שבדפוס ראשון זה המשך באותו דבר המתיחיל] למ"ש רשיי לעיל "יעקב ועשה האמורים בפרשא"; אבל בכל אופן זה עניין שני בפרשא: "אברהם הוליד את יצחק – ע"י שכח הכתוב יצחק בן אברהם, הוווקק לומר אברהם הוליד את יצחק, לפי שהוא ליצני הדור אומרים מאכימלך נתבערה שרה, שהרי כמה שנים שהתה עם אברהם והיעדו הכל אברהם הוליד את יצחק. ונסאלת "קלאי קשייא": פרשי זיה בא "באייחור" ("אייז פארשפעריטקט געווארן") של הקב"ה, צר קלסתה פניו של יצחק דומה לאברהם, שהרי עדות יש שאברהם הוליד את יצחק.

שתי פירושיות, שהרי זה שיר לעיל בפרשא וירא, שם מדובר אודות ליתד יצחק! ואכן, בפרשא וירא מבair ("באווארעטען") רשיי בוגע לליתד יצחק – הוא ביחס לשירה, שהקב"ה עשה נס ש"הניקה בניים בהר", שהיו אומרים לא ילדה שרה אלא אסופי הביאה מן השוק, והן בוגע לאברהם, למועד אשר דיבר איתו²³, מלמד שנולד לט' חדשים שלא יאמרו מביתו של אברהם הוא", וכן "לזוקניי"²⁴, "שהי זיו איקוניין שלו דומה לו", ובמהמשך עניין זה – hei צריך רשיי להבהיר את הנס ש"צ'ר קלסתה פניו כו'" ב כדי להבהיר זאת ליצני הדור; ועודוע מפרש זאת רשיי רק בפרשנו, שבזה מדובר מאורעות שהיו ריבוי שנים לאחר ליתד יצחק, "ויהי יצחק בן ארבעים שנה בחתמו את רבקה"²⁵, "ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם"?!

ואע"פ שישתו של רשיי הוא מזה שכותב בפסקוק "יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק" – נשאלת השאלה על הפסוק עצמו: מדוע כתוב כאן "בן אברהם אברהם הוליד את יצחק?", והרי זה שיר לעיל בסיפור ליתד יצחק?!
ויש להאריך בכל זה, ותנו²⁶ להכם ויחכם עוד!²⁷.

ד. קריית פרשת תולדות היא לעולם בתחילת חודש כסלו, ולכון מובן שיש קשר ביניהם.

[ולהעיר, שהקשר דפרשת השבוע עם חודש כסלו – היהת עוד לפני שנטగלו בפועל הימים טובים שבחודש זה, לפניה נס חנוכה ועאכוב' לפני הימים טובים החסידיים – כי קריית התורה נתתקנה ע"י משה רבינו (גם הקရיה בהשни וחמישי, ועאכוב' ביום השבת)²⁸; וגם המנהג להשלים את כל התורה בשנה אחת הוא מקדמת דנא, שהרי העניין ד"שמחת תורה" (בסיומו של חג הסוכות, לאחר סיום קריית כל התורה) נמצא כבר

(9) כא, ג.
(10) שם, ב.
(11) פשטונו שם, כ.
(12) משל, ט.

(13) ראה בכ"ז גם שיחת ש"פ תולדות שם"ה
שיחות קדוש ח"א ע' 717 ואלך; התווועדיות ח'ב
ע' 733 ואלך).

(14) רמב"ם הל' תפלה פ"ב ה"א. וראה ב"ק פב, א.

בזהר¹⁵, וזהו "המנגה הפשטן בכל ישראל"¹⁶ (אף שכידוע היו שני מנהגים בסיום התורה – בשנה אחת או בשלוש¹⁷ (וחצ'י¹⁸) שנים)[].

וביאור העניין:

"תולדות יצחק" מורה על השליםות של יצחק (שהתכלית ירידת הנשמה למיטה היא לא רק شيء "יציאתו מן העולם בכיוותו לעולם ללא חטא"¹⁹, כדאיתא בוגרא²⁰, "ובון וובין תגרא איקרי" (בתמ"י)²¹, כי אם ש"ע עבדתו היה "תולדות", הוליה חדשה, המשכת כח הא"ס²²), עד לשליםות עבדתו ימי חייו (וכמארזיל²³ עה"פ²⁴ "וודע ה' ימי תמים" – "כשם שהן תמים כך שנותיהם תמים"), שהי' מיוחד בזה שחי מהו ושםונים שנה²⁵ – שלימות הנשים דחיי האבות,داع"פ שיכלום הי' רואים לחיות אותו מספר שנים, אף"כ היו סיבות שונות שגרמו לכך שלמעשה היו אברהם ויעקב פחות ממהה ושםונים שנה (ד'אברהם חי קע"ה שנה – שקיצר הקב"ה ה' שנים משנותיו כדי שיקבר בשיבה טוביה²⁶, ואכ"כ יעקב שחיה קמ"ז שנה, משומ שאמיר לפראה "מעט"²⁷ ורעים היו ימי שני חייו וגויי²⁸).

ועפ"ז מובן הקשר לחודש כסלו:

כסלו הוא חודש של יום טוב, ממוקמו גם בשם (cmbואר באגורות אמאו"²⁹) – ימי חנוכה בסיום החודש, ולפניהם – ט' ויו"ד ויט' כסלו וכו'. הינו שכליות החודש מבטא עניין של שלימות ותומים (ובפרט בשנה זו שהיא "שנה תמיימה").

ובחודש זה עצמו, הי"ט שמתפרק משבת זו הוא ט' כסלו, יום ההולדת ויום ההילולא של כ"ק אדמור' האמצעי³⁰, שבו נראת בגלוי שלימות החיים בימים, וכמארזיל³¹ "הקב"ה מלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום", שהזוהה דבר מיוחד שלא מצינו דוגמתו אצל שאר רבותינו נשאינו (הינו, אף שבoday עניין זה (דשלימות הימים) hei' אצלם (וכן בכלל צדיק וצדיק) בפנימיות – הרי עניין זה הוא בגלוי באדמור' האמצעי). ועד' שלימות חי יצחק שחיה ק"פ שנה בגלוי, וכייל.

ואילך. ועוד.

(23) ב"ר פנ"ח, א.

(24) תהילים לו, ית.

(25) וישלח לה, כח.

(26) פרשי"ר פרשנוכה, ל.

(27) ריש' ט.

(28) מבוא לתנתומא (באבער ע' 132 אות ל – מתנומא כת'). דעת קנים מתבעה ת' ויגש שם, ח.

(29) לקוטי לוי' י"ג ג"ק ע' הד. שם ע' ריז.

(30) "הוים יומ' ט כסלו. ובכ"מ.

(31) ר"ה י"א, א. סוטה יג, ב.

(15) ח"ג רנו, ב.

(16) רמב"ם שם פ"יג ה"א.

(17) מגילה כת, ב. רמב"ם שם.

(18) חילוף מנהגים בין בני א"י ובני בעלoth מה.

וראה מפרש למל' ספרורים פט"ז ה"י. וראה לקו"ש

חת"ו ע' 425 בהערות.

(19) ע"פ ב"מ קז, סע"א.

(20) שם מ, ב (ובפרש"י).

(21) וראה תורה ותורה ר"פ וישב. ובכ"מ.

(22) לקו"ת שה"ש לט, ד ואילך. סה"מ תרנ"ב ע' קל.

תרכ"ז ע' קעו ואילך. עטרת ע' תיד. תרפ"ז ס"ע רכו

ר"ד בחלוקת הדולרים

יום ראשון, ד' כסלו

הابן אויך זיך רבנות, איר וועט דארפּן קויפּן נאך ספריט⁵, ונתן לו دولار נוסף באומרו: "וועט דאס זיין און אדרויף אויף קויפּן ספריט, בהצלחה רבה".

א"ח כ' עברו התורמים, וא' מהם אמר שהוא בנה בית חדש ויכנסו אליוiah לפני חנוכה או אחריה חנוכה.

כ' ק אדמור' שליט"א: "וואס דארף מען אפליגן א גוטע זאך?! מיזאל דאס טאן פריער!".

הנ"ל אמר שיש בית הכנסת שמתרפלים שם כבר 20 שנה, וכעת פתחו בית הכנסת חדש, ורוצחים לsegor את בית הכנסת הראשון.

כ' ק אדמור' שליט"א: "נון, איז וואס דארף מען צומאכון, אויב אין של דאווענט מען זיך? דאס הייסט איז בא איז האט מען געעפנט נאך א שול?".

הנ"ל: בן. אבל לא לsegor את זה?

כ' ק אדמור' שליט"א: "אבער ניט צומאכון, זאלזיזונדי אפּן אונז אפּן!".

הנ"ל: זה טוב בשביב' הרוב קרליבאך, הוא מתפלל איתנו מיד' שבוע.

(5) = "cols רבניים. נו, טב, אם כן הר' אינץ צריך לשנות את המנהג... אבל לא בדור פרנסה, זה היה בהצלחה הרבה. – הר' תצטרכ' לknutot עוד ספרים מן הסטם; אם תהי' עלייך רבעון, תצטרכ' לknutot עוד ספרים".

(6) = "שזה היה מקדמה לknutot ספרים, בהצלחה רבה".

(7) = "[ל]מה צריך לדחות דבר טוב? שיעשו את זה קדומין".

(8) = "נו, למה צריך לsegor, אם מתפללים ברכ'ה'ן? זאת אומת שאלכלם פתחו עוד בית הכנסת?".

(9) = "אבל לא לsegor את זה, שהי' פתוחה זה פתוח!".

ר' מרדכי שי' קNELSKI מ"ברית

אברהם" הוודיע על הדינוע השנתי לטובות המוסד שיתקיים הלילה, והציג כמה מהתורמים.

כ' ק אדמור' שליט"א: "זאל זיין

בשורות טובות, זאל זיין הצלחה רבה".

הריל"ג הציג את מר דוד שי' מינץ, ואמר כ' ק אדמור' שליט"א: "צווישן², בין כל הנערדים... בשורות טובות", והציביע על ר' יוסף שי' וואזנור (שבער לפניו) באומרו: "איך מיין ניט איזיך, איך זיטדאך ארב!³".

ר' יוסף וואזנור: אני לא רב, אני יהודי פשוט.

כ' ק אדמור' שליט"א: "מ'רוופט איזיך ארב, נו, איז זייט דאך ארב. וואס ארט דיר צווערן ארב? איך מיין ניט אפלאוזן פרנסה, ניט אלס פרנסה, פרנסה זאל זיין...".

הנ"ל: אמי הייתה הדור הראשון אחוריו. אולי 200 דורות שכולם היו רבנים.

כ' ק אדמור' שליט"א: "אלץ רבנים. נו, גוט, איז אויב איזוי דארפּט איז דאס ניט משנה דער מנגה... אבער ניט אלס פרנסה, דאס וועט דאך דארפּן קויפּן נאך ספרים מסתמא; אויב איז וועט זיך

(1) = "שיהיו בשו"ט, שתני הצלחה ובה".

(2) = בון.

(3) = "איני מתכוון אלך, הר' אתה רב!".

(4) = "קוראים לך רב, נו, אתה הר' רב. מה מופיע לך להישושא רב? איני מתכוון להוניה את הפרנסה, לא בתור פרנסה, שפרנסה תה'...".

ב) "מפקחין על צרכי ציבור בשבת": יש להתחיל בהכנות מבעוד מועד לעריכת התוועדות שבשבת הבאה – עשרי בכסלו, ולעתותן כן בכל מקום ומקום, כולל מקומות רחוקים בграммאות, ואףלו מקומות רחוקים ברוחניות. ואדרבה – דוקא במקומות הרחוקים ברוחניות יש לעשות זאת ביתר שאת וביתר עוז, מצד המעללה ד"יתרונו האור מן החושך" ו"יתרונו החכמה מן הסכלות"⁸¹, ויתרונו המתיקות כו'.

ועד"ז בכללות – שכל א' יעשה את כל התלו依 בו (החל מוצאי שבת זה – ב"סעודתא דוד מלכא משיחא") "шибנה בית המקדש במארה בימינו"; וליתר דיוק – שבית המקדש יבוא ויתגלה, שהרי "מקדש העתיד בניוי ומושכל גילה ויhoa ממשים"⁸².

וכהתאם לה – שנגנו עתה ניגון זה ("шибנה ביהם"ק"). ואח"כ יגנו עוד הפעם⁸³ את הניגון "פדה בשלום נפש", הקשור לימים אלו דחודש כסלו, ויהי רצון, שייהי "פדה בשלום" בפשטות ובשלימות, בגאולה האמיתית והשלימה, במארה בימינו ממש, תיכףomid ממש. [כ"ק אדמור"ר שליט"א הורה לנו "шибנה ביהם"ק". אח"כ הורה לנו (שוב⁸³) "פדה בשלום". אח"כ הזכר אורחות ברכה אחרתה.]

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:15 לערך].

ומזה יש לימוד ונינתה כה לכ"או"א מישראל – שהשפעת יצחק נשכת לכל ישראל כמו השפעת כל ג' האבות, מכחоз³² "אין קורין אבות אלא לשולחה", ומברא בוה בתו"³³ שענינו של כל אחד מהאבות ישנו בכ"או"א מישראל) – גם מי שלמעשה לא חי מספר שנים כמו יצחק, יש בו בפנימיות את השלימות שהיא בימי יצחק, ובכך שעובדו תהי' בשילמות ובתמיינות דק"פ שנה (וכן בוגע לשילמות שהיא באדמור"ר האמצעי).

ולימוד זה הוא בב' הקצוות: הן מישיח יותר מkap' שנים, הרי גם אצלו שיק' שלימות החיים של kap' שנים, וכגון יש' אבי דוד שח' ת' שנה³⁴, דפסות שאפשר לומר שבאים כוה שמת רק בעטיו של נחש³⁵ יحصر בענין השילימות של ק'פ;

ועדי' לאידך גיסא: גם בימי שעדיין צער מkap' שנה, הרי בכחו להציג את השלימות דק'פ שנה בגיל ושנים שלו. ועוד שה' בר' אליעזר בן עורי' אמר "הר' אני בן שבעים שנה"³⁶, ובאמת לא הי' אלא בן שמונה עשרה, ואיתה בכתביו האriz"ל³⁷ שבגיל י"ח שנה הייתה לו המעללה והשלימות של זקן בן שבעים. ומספר זה נאמר בתורה, שהרי זה הוראה³⁸ לכ"או"א.

ה. עפ"ז מובן בוגע לעניינו – העבודה דחודש כסלו – שבוגע לכל ענייני רבותינו נשיאנו (שענינו הוא בהדגשה ובשלימות בחודש כסלו) הרי נאמר ש"קדושה לא זהה ממקומה"³⁹, והכוונה בזה היא בפשטות, שהשלימות שהיא בחיהם כו' הרי היא שייכת ובכך של כל אחד, הינו שכל א' מישראל כפי שהוא עומדת עתה נשמה בגין העולם הזה – מסוגל הוא להציג שלימות ותמיינות נשמכת אליו מרבותינו נשיאנו!

ובפשטות – שהקדושה והשלימות של הבуш"ט, הרב המגיד, אדמור'ר הוזקן, אדמור"ר האמצעי, הצע' אדמור'ר מהר"ש, אדמור'ר (מהירוש"ב) נ"ע, וכ"ק מוח'ח אדמור'ר נשיא דורנו – "לא זהה ממקומה", וישנה בחיים של כ"או"א עכשו!

וענין זה הוא בהדגשה ובגלויב בחודש כסלו, שהוא חדש חסידי השיק' לענייני חסידות, שבו אירעו כמה ימים טובים חסידיים כנ"ל [אף שכוכ' מימי ההולדת וכירוב של רבותינו נשיאנו אינם בחודש אולול⁴⁰ או בחודש ניסן⁴¹ וכירוב'ב].

(32) ברחות ט', ב.
ר"פ וארא.

(33) פרשי' ויחי מז, כת. וראה ב"ר פצ'יז, ד. ושם'ג.

(34) שבת ה, ב. ב"ר י"א, א.

(35) ברחות יב, סע"ב (במשנה).

(36) ראה סידור האriz"ל בהגש' במקומו.

(37) ראה ג"א ר"פ בראשית (בשם הדר"ק). וראה זה ג' נג, ירה. ג"א ר"פ בראשית (בשם הדר"ק). וראה זה ג' נג,

(83) במהלך התוועדות ניגנו ניגון זה עוד ב"פ. המועל.

(81) קהלה ב, יג.
פרשי' ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.
(82)

ו. ובנוגע למעשה בפועל:
בsofar שבזע הבא המתברך משבת זו (ו"מפקחין על צרכי ציבור בשבת, כנ"ל ס"א) – הוא יומם ט' כסלו ויום ד' כסלו – יום הולדה והסתלקות ביום גאותל⁴² אדמור' האמצעי. ולכן, מתאים שיערכו התועדויות גדולות בכל מקום ומקום ביום השבת קודש ב"שטורהם" גדול, וביחד עם זה – עם סדר, שלכנן צריכים לוהה הכהנה וכו'. וזו תה"י הכהנה להთועדויות ד"ט כסלו וימי חנוכה הבעל"ט.

וכן יעשו בכל מקום ומקום, בפרט בארץ הקודש, ועאכ"כ ב"ד' אמות של נשיידורנו, כאן בחוץ הארץ, או בארץ הקודש – לאחר ביתא משיח צדקנו, שבודאי כבר יבוא עד אז.

ו"הקייצו ורנו שכני עפר"⁴³, וכל הצדיקים וכ"ק מוח' אדמור' בתוכם, וביחד עם כל בני ישראל (זעםך כולם צדיקים"⁴⁴), הוו הנשומות בגופים דעכשוו והן הנשומות שהם בגין עדן – שם הם יהיו נשומות בגופים, וגם הנשומות שעתידין לבוא, ותיכףomid ממש.

– שיחה ב' –

ג. א' מהענינים המיוחדים ששבשת זו הוא – שבאים מסיים כתיבת ספר תורה⁴⁵, כתבו לכם גו"⁴⁶, שנעשה ביום האחרון בבית הכנסת זה "ברוב עם"⁴⁷, והיכנסתו עם הקפות וניגוני וירוקדי שמחה כו' כמנגנון ישראל. [ליהעיר, שהיווטו ספר תורה חדש, הרי הוא קודם בהריקוד לשאר הספרי-תורה, עד הקדימה בברכה (בשני דברים שווים) מצד מעלה החידוש].

ומובן גודל העניין והמעלה שבטים כתיבת ספר תורה (כמודבר כמה פעמים), שאנו מטהאפשר לקרוא בו (כפי שנעשה בשבת זו בפעם הראשונה), עם עלי' לتورה דשםונה קרואים עם ברכה לפני' ולאחרי', שזה שיר' דוקא ע"י סיום ספר תורה, שאנו חלים עליו כל גדרי ספר תורה כשר לקריאה וכו' (משא"כ ע"י התחלת כתיבת ספר תורה, הרי אף שם זה הוא דבר נעלם, אבל ע"י עדין אין אפשרות לקריאת התורה בספר תורה זה). ולחוסיפת, בספר תורה זה קשור עם כל הספרי תורה, עד שהוא דוגמת הספר תורה שכתב משה והניחו בעוזה, כי הספר תורה נכתב בהשוואה וכבהagaה לספר תורה רבותינו נשיאינו, ולהלימוד צריך להיות בכל יום ויום.

הכתיבה בר"ח כסלו (ראה יומן ר'ח כסלו שנה זו).
המו"ל.

(42) "היוום יומם" כסלו. ובכ"מ.
(43) י"שע"י כו, יט.
(44) שם ס, כא. וראה סנהדרין ר'פ' חולק.
(45) לע"ג הרבנית הדרנית נ"ע ז"ע, שהוחל בכתיבתו בימי ה"שבעה" להסתלקותה, ונסתימאה מרואין).

(46) האזינו לא, יט. ראה רמב"ם הל' ס"ת פ"ז ה"א.
(47) לי המבו' – משלוי יד, כת.
(48) ראה שותית לב אברהם (מאנסי, תשל"ז) סימן ל.

זה ימהר עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו; ואז יהיה השלימות ד"זיצא יעקב מבאר שבע⁷³ (שקרים בתפלית מנהה) – קיום השילוחות בפועל, עם חיבור שני הפירושים שבזה (כמובאard בדרושים חסידות⁷⁴) – הליכה מלמטה למעלה והליכה מלמעלה למטה, שניהם יחד ובכבוד אחת, ועד שנעשה חיבור והתאחדות בין העליון והתחתון – דירה בתתונות, שבחתון שאין תחתון למטה ממנו יהי' הגילוי שאין למעלה ממנו, עד לדרגא שלמעלה מכל הגילויים.

ואז נזכה לקיום כל הברכות שברשותנו, "ויתנו לך האלקים", "ויתנו ויחזר ויתן"⁷⁵, עד לברכה העיקרית – הגאולה האמיתית והשלימה.

ואת זה מהריים עוד יותר ע"י העבודה בזמן הגלות, ובפרט בדורנו, דנוסח לכך שידועים בבירור שהוא הדור האחרון בגלות ודור הגאולה, כਮון מל' סימני הגאולה שאוחזים כבר עכשו תיכף לפניה הגאולה, דורו וזה יביא את הגאולה (וכהמשל הידוע⁷⁶ דensus על גבי ענק, דאף שאכן הוא רק כנס על גבי ענק, הרי הוא עומד על גבי ענק, למלعلا מהענק, שאז מטיב לראות למרחוק יותר) – הרי זה ציריך להיות בפועל ממש באופן של זריזות, תיכףomid ממש.

ובקרוב ממש נכנים בריקוד ("טאאנצט מען ארײַז") לגאולה האמיתית והשלימה, ביחד עם השירה העשירית⁷⁷, שעשרי כולל את כל הענינים.⁷⁸

וישקשר זה עם עשרי בכסלו, שחיל (בשנה זו) בשבת הבאה; ומכיון שהגאולה תה"י תיכףomid ממש – יחוגו את ימי הגאולה יו"ד ויום כסלו וימי חנוכה ביהד עם משיח צדקנו, וביחד עם חנוכת בית המקדש השלישי.

וכל זה – במהרה בימינו ממש, ולא עיכבן אפילו כהרף עין⁷⁹.
[אחרי חלוקת המשקה התחל לנגן "ויהריקותי לכם ברכחה"].

– שיחה ד' –

יב. כאן הזמן לעורר עוד הפעם בנוגע לעניינים של מעשה בפועל:
א) כמודבר השבע⁸⁰, בחודש כסלו יש להוסיף לימודי פנימיות התורה בספר לרבותינו נשיאינו, ולהלימוד צריך להיות בכל יום ויום.

(73) ר"פ' ויצא (כח, ז).

(74) תורה ותורה ר'פ' ויצא. ובכ"מ.

(75) פרוש"י עה' פ' שבהערה .50.

(76) ראה שבל הלקט בראש הספר (בשם ר' ישע' ובכ"מ).

(77) ראה מכילתא בשלח טו, א.

(78) ראה פרדס שער (ב) טעם האצלות פ"א-ב.

ראב"ע שמות ג, טו. וראה לקו"ש חיל ע' 2 ואילך.

ובכ"מ.

(79) ראה מכילתא ופרש' ביא ב', מא.

(80) שיתה אורו לר'ח כסלו.

ועוד להמשכת הברכה העיקרית – הגאולה האמיתית והשלימה, ובקרוב ממש נזכה לירקוד עם ספר תורה זה בלבד עם כל שאר הספרי תורה, כולל הספר תורה הראשון, וגם הספר "תורה חדשה מאתי תצא".⁶⁰

– שיחה ג' –

ג'. באים עכשו מכינוס השלחונים העולמי, שהחל בשבת שעברה, ועתה אוחזים בסיוםו. ובפרט שעדרין צרכיכם לסייע עניין בדפוס בקשר המכינוס, שידפiso בסמכות ממש, וידוע פtagמ הצע"⁶¹ שדבר שבדפוס הוא לדורות.

ויש לקשר זה (ענין השlichot) גם עם הפרשה, שם מדובר שליחות יעקב להרן לעסוק בבירור העולם – "וישלח⁶² יצחק את יעקב וגגו".⁶³

וכמדובר בארכוה בשבת שעברה⁶⁴, שככלות כ"א מישראל הוא שליח מהקב"ה, שהקב"ה שלח את נשותו למטה – "נשמה נשנת ביה"⁶⁵ ("ובכל הנוטן בעין יפה נוטן"⁶⁶) – מבחיי "תורה היא"⁶⁵ עד למטה מטה ("אתה נפתחה בי"⁶⁵), לעשות דירה בתחוםים.

ואע"פ שזו היא ירידת לבארה, הרי הכוונה בזה שתהיה ירידת לבביה עמידה, שזו לנשמה למעלה כתיב "חי ה' אלקי ישראל אשר עמדו לפני פניו", בבחיה עמידה, שזו אמן ביטול גמור, אבל באופן של עמידה; דוקא ע"י השlichot למטה נשנית הנשמה "מהלך"⁶⁸, שמתעלית למעלה מהמקום שם שם ירדה, עד לדראגא" שלמעלה מגדל עליון ותחזור וועלות וירידות, שזה (העלי) יכול להיות "בשעתה חדא וברגע חדא"⁶⁹, ובפרט ע"י עבודת התשובה (וכמדובר בשבעות האחرونים)⁷⁰.

יא. ובהמשך זה – יש להזכיר אודות מסיבות והתוועדיות שיתקיימו בימים הקרובים (ולכל בראש – במוציא שבת קודש, "סעודה דוד מלכא משיחא"⁷¹) בקשר לפעולות דהפצת התורה והמעינות חוצה.

ולכן, כאן המקום שאל שהעמידו משקה "המשמח"⁷² עבר עניינים שונים, יעלו עתה (כריגיל) ויכריוו بما המדבר, והזמן והמקום, ויזמיןו את המוסבים כאן להשתף בזה.

(67) מלכים א יז, א. וראה לקו"ש חכ"ה ע' 147 העරה 1.53 וכו'.

(68) תור"א וישב, ל, סע"א ואילך. סה"מ תר"ס ע' קו' ואילך. ובכ"מ.

(69) ראה זה א' קקט, סע"א-ב.

(70) ראה דברי משה – שיחת ש"פ וילך שנה זו ס"ג.

(71) ראה סיור הארייז'ול כוונת הברלה ומורו"ש, פ"ח שער (יח) השחת ספ"ד. וראה לקו"ש חכ"ה ע' 489 הערכה ד"ה מוציא שבת קודש.

(72) ס' שופטם ט, ג.

שלפנוי, והספר ההוא הוגה מספר שקדם לו וכו', עד לספר תורה הראשון שכתו משה רבינו על מנת להגי' ממןנו.⁴⁹

ויש לקשר את סיום הספר תורה עם פרשנותו, פרשת תולדות, בה נאמר⁵⁰ "ויתן לך האלקים מטל השמים", כמוazz"ל⁵¹ "מטל השמים זו מקרא", תורה שבכתב, שבימיהם היו לומדים מקרא מספר תורה, וגם בדורות שללאחריו זה הנgeo אחדים מגולי ישראל לקורות "שנים מקרא ואחד מגום" מתוך ספר תורה כשם.⁵²

ח. והנה, ספר תורה זה הוא לזכור נשמת אשה צדקנית בישראל⁴⁵, ונכתב ע"י השתדלותן ובארגון של נשים ישראל.

ויש לומר השיכות עם פרשנותו:

בפרשנותו מסויף בארכוה אודות מעלה של רבקה אמנה ופעולותיה. ולמרות שהפרשה נקראת "תולדות יצחק"⁵³, הרי למעשה ענייני יצחק כשלעצמם (לייחדו ומעשיו, ועוד לתבלית שלימתו – העקידה) מסויפים לפni פרשנותו, ואילו מכאן ואילך, בסיפור לידת יעקב ועשיו, מודגש יותר עניינה של רבקה. וכן בענייני הברכות – יצחק ה' אהוב את עשו "כי ציד בפי"⁵⁴, ודוקא רבקה הייתה זאת שפעלה שהברכות ד"ויתן לך" ימושכו לעקב. ואח"כ גם בנווגע לשידוכו של יעקב – רבקה הייתה מי שלחה את יעקב להרן עם כל הפרטים שבזה⁵⁵, ואפיilo מה שליח יצחק את יעקב וציווה אותו וכוי⁵⁶ בא בגלל דברי רבקה "קצתី בחיי גו"⁵⁷.

וכן נשمر מרבקה אמנה לכל נשים ובנות ישראל שככל הדורות עד דורנו זה, כדיוע שמכל ד' האמהות נשמרת נתינה כה לכל א' מישראל, ובמיוחד לכל נשים ובנות ישראל, שהן בנות שרה רבקה רחל ולאה; דاع"פ שכל בני ישראל, גם אנשים, הם בני שרה רבקה רחל ולאה, הרי זה בהגדשה יתרה בנווגע לשבועה על נשים ישראל, כמ"ש "כאמה בתה".

וכפי שרואים גם בפשטו בנווגע להשפעה על יהודים בענייני תורה ומצוות וכו', הרי גם אנשים, יכולים וצריכים להשפעה על יהודים בענייני תורה ומצוות וכו', רואים במוחש של נשים יכולות אשה לפועל יותר ולהצליח יותר מאשר איש.

ט. ויהי רצון, שכל הברכות ד"ויתן לך" וכו' ימושכו (ברכה לשון המשכה⁵⁹) לכל א' מאיתנו.

(49) ראה רמב"ם בהקדמתו בספר היד. וראה גם עפ"ג עה"ה ר"פ וילך, ובהנסמן שם.

(50) פרשנותנו כה, כה.

(51) ב"ר פס"ז, ג.

(52) ראה שער הכרונוגרפיה ענין ליל ר'. פ"ח שער הנוגה הלמדוד. ש"ע איה"ז או"ח סרפה"ס"ה.

(53) סדר תפולות דהרמב"ם (בסוף ספר אהבה).